

Golf zoals het ooit bedoeld was

Par-3 elfde hole op Pacific Dunes.

Het Bandon Dunes Golf Resort brengt authentiek Schots Links golf naar de Amerikaanse Pacifische west kust. Niels Dokkuma bezoekt dit Golf Resort in Oregon, dat samen de Chambers Bay (organisatie US Open 2015) de enige golfbaan in de VS is met roodzwenkgras op de greens.

Auteur: Niels Dokkuma

De Verenigde Staten is het land van vrijheid en kapitalisme. In de ontwikkeling van golfbanen heeft dit geresulteerd in, naar mijn mening, menig kunstmatig en onnatuurlijk project. Denk hierbij aan fantastische locaties met weinig in het landschap passende golfbanen waarbij dan aan de zijde van de fairways grote witte villa's worden neergezet om deze projecten rendabel te maken. Ziet u dat beeld voor u? Hier geldt immers ook: wie betaalt bepaalt! Dat het in de Verenigde Staten ook anders kan bewijst Mike Keiser (multimiljonair geworden in het vervaardigen van papieren groetkaarten) met zijn Bandon Dunes Golf Resort. Hij spendeerde veel tijd en geld in het vinden, aankopen en ontwikkelen van het land net ten noorden van het vissersdorpje Bandon in Oregon aan de Amerikaanse Pacifische westkust. Hij was erg gefocust op golf en had gedetailleerde plannen in gedachten en deze gingen tegen vele haalbaarheid adviezen in: wie gaat er nu golfen in zo'n afgelegen stuk Amerika?! Zijn minimalistische filosofie heeft zijn uitwerking gehad in het hele

Overzicht over de nieuwe Old Macdonald Golf Links

Caddie William op de links

ontwerp en de atmosfeer die dit resort uitstraalt: alles draait om het golfspel! In tegenstelling tot sommige andere beroemde golf-resorts aan de kust, wilde Keiser geen groot en duur clubhuis hebben. Ook hier kwam de minimalistische filosofie weer naar voren, net als in de aanleg van de golfbanen zelf. Dus simpel, mooi en functioneel. De beste stukken van het land werden gebruikt voor de golfbanen. Hij zocht namelijk naar 'droom golf' of golf zoals het ooit bedoeld was...

Betekent dit dan persé 'links-stijl'-golf? Of zijn andere golfstijlen hierbij ook mogelijk? Architect David McLay Kidd (zoon van...) spreekt in ieder geval niet graag van 'links-stijl'-golf als je het over zijn ontwerp van de golfbaan op het Bandon Dunes Golf Resort hebt. "Dit is geen links-stijl golfbaan, maar 'links golf'; net zo goed als je het op de beste Britse links banen tegenkomt". Alle vier golfbanen op het golfresort maken dit eigenlijk waar. Met diepe potbunkers, grote greens, fantas-

tische uitzichten over de Pacifische Oceaan en een overvloed aan de gaspeldoorn (*Ulex europaeus*); in Schotland is dit inheems maar aan de kust van Oregon is het geïntroduceerd en nu gedraagt het zich overwoekerend. Daarnaast zijn er uiteraard ook snelle, stevige en droge roodzwenkgras en gewoon struisgras (en een klein beetje *Poa annua*) speloppervlakten. Sinds de opening van het golf resort zijn er inmiddels drie golfbanen in gebruik en verkeert de vierde baan op dit moment in de ingroei fase. Het betreffen de volgende golfbanen:

Bandon Dunes golfbaan – ontworpen door David McLay Kidd in 1999

Als je hier op de eerste tee staat heb je het gevoel op één van de klassieke Britse links banen te lopen. Doordat het ontwerp in zo'n goede harmonie met het zeelandschap is aangelegd, lijkt het erop dat de golfbaan er al eeuwen ligt. De wind, ondulaties en hoogteverschillen moeten bij elke slag in rekening worden genomen. Deze golfbaan biedt, van al deze vier golfbanen op het resort, de beste uitzichten over de Pacifische Oceaan, vooral op de adembenemende 16e 'signature' hole.

Pacific Dunes golfbaan – ontworpen door Tom Doak in 2001

De meest uitdagende van de huidige drie golfbanen op het resort. De stijl is hetzelfde als de Bandon Dunes golfbaan. Ze liggen bovendien direct naast elkaar. De heuvels en hoogteverschillen zijn echter dramatischer. Uitzichten over de oceaan zijn er minder talrijk, maar niet minder spectaculair. Architect Tom Doak maakte fantastisch gebruik

Par-3 zeventiende hole op Bandon Trails.

Approach shot van Jeff Stein (shaper voor Tom Doak) op de par-4 zevende hole op 'Old Mac'

van de bestaande duinen en diepe natuurlijke bunkers om zodoende een fantastische Schotse links ervaring in Amerika te bewerkstelligen.

Bandon Trails golfbaan – ontworpen door Bill Coore en Ben Crenshaw in 2005

Meer landinwaarts gelegen dan de pure, bovengenoemde linksbanen. De 1e en 18e hole liggen in de open duinen maar de andere holes gaan meanderend door een mooi duinbos en groene duinvalleien. Het ontwerp is net als alle andere golfbanen op het resort ook minimalistisch van opzet. Zo zijn vele natuurlijke ondulaties behouden en zijn er bijna geen bulldozers gebruikt om de baan aan te leggen. Vooral 14e tot en met de 17e holes zijn adembenemend mooi.

Old Macdonald Golf Links – ontworpen door Tom Doak en Jim Urbina (opening in 2010)

Deze vierde golfbaan op het resort is een ode aan Charles Blair Macdonald (1856-1939), de vader van Amerika's golfbaanarchitectuur en oprichter van de United States Golf Association. In het

ontwerp zijn vele van Macdonald's karakteristieke invloeden terug te zien zoals dat tot uiting gekomen is in één van zijn eerste ontwerpen: de National Golf Links of America op Long Island, NY. Dit ontwerp is gebaseerd op klassieke holes van links golfbanen in Groot Brittannië. Hij selecteerde hierbij holes met hoge strategische waarde die de golfer echt op de proef stellen. Voorbeelden hiervan zijn onder andere de Road Hole, Cape Hole, Alps, Biarritz, Redan en Punchbowl. Het is hierbij niet de bedoeling geweest om zijn holes exact te kopiëren, maar meer om gebruik te maken van inspiratie en de methodologie. Daarnaast is in het ontwerp van deze nieuwste golfbaan op het resort onder andere een green van maar liefst 1.700 m² op één van de par-3 holes opgenomen.

Caddies

Golfbuggy's zijn op het resort niet toegestaan. Echter, men is hier één van 's werelds beste caddie-programma's gestart om de golfers wegwijs te maken over de links. Op dit moment werken er ongeveer 325 caddies en deze hebben allemaal

een intensief trainingsprogramma gevolgd. Uit eigen ervaring kan ik vertellen dat het heel waardevol is om met een caddie te spelen. Die laat je toch heel anders naar een golfbaan kijken. Niet voor niets speelde ik mijn beste ronde ooit op Bandon Trails met een caddie aan m'n zijde!

De Kidd-familie

De eerste golfbaan op het resort is zoals vermeld van de hand van David McLay Kidd. Bandon Dunes was zijn eerste grote project maar hij heeft inmiddels andere prestigieuze golfbanen op zijn naam staan. Dit betreft onder meer de Castle Course in St. Andrews, Queenwood bij London, TPC San Francisco Bay, Powerscourt in Ierland, etcetera. Achter de schermen had zijn vader, Jimmy Kidd, grote invloed op het ontwerp en de grasselectie van de golfbaan. Hij stond toentertijd nog aan het hoofd van het onderhoud van alle golfbanen van het Gleneagles Resort in Schotland en was betrokken als agronoom bij Gleneagles Golf Developments. Door middel van verschillende nurseries probeerde hij voor het specifieke klimaat

aan de kust in Oregon de juiste grassoorten te vinden. Dit klimaat komt aan de noordelijke westkust (San Francisco tot de Canadese grens) overigens redelijk goed overeen met ons klimaat. Vooral de staat Washington vertoont grote gelijkenissen.

Roodzwenk en gewoon struisgras

De grasselectie door Jimmy Kidd werd voor de eerste twee golfbanen een mengsel van 80 procent roodzwenk en 20 procent gewoon struisgras. Dit voor zowel tees, fairways, approaches en greens. Indertijd toch wel uniek in de VS. Tot op heden hebben namelijk alleen het Bandon Dunes Golf Resort en de Chambers Bay (organisatie US Open in 2015) in de VS roodzwenkgras op hun greens. Nu, zo'n tien en acht jaar na opening, kijkt men er met gemengde gevoelens op terug. Het gewoon struisgras en roodzwenkgras lijken zich van elkaar te gaan scheiden en vormen een enigszins vlekkerige aanblik. Ook komt er nu zo langzamerhand steeds meer straatgras in. Voor de derde golfbaan, Bandon Trails, werd een mengsel van 94 procent roodzwenk en 6 procent gewoon struisgras gekozen. Ongeveer vier jaar na opening zijn deze nog steeds zo goed als *Poa annua*-vrij. Op de nieuwe aanleg van Old Macdonald Golf Links is gekozen voor een mengsel van drie verschillende rassen roodzwenkgras,

tee-to-green. De ervaringen van de eerdere golfbanen in ogenschouw nemend vond men dit de beste optie. Tijdens het spelen van alle vier golfbanen putten de greens fantastisch met ongeveer 10 ft op de stimpmeter en hielden de golfballen een zeer goede lijn op de greens.

Agronomisch programma

Director of Agronomy op het resort is Ken Nice (en hij doet z'n achternaam eer aan). Nice is afkomstig uit Oregon en afgestudeerd aan Oregon State University's Turfgrass Management programma. Hij is vooral afhankelijk van kennis vanuit Groot Britannië omdat het roodzwenkgras toch wel ongebruikelijk is in de VS, vermengd in enkele fairways en tees daargelaten. In roughs wordt daarentegen wel veelvuldig roodzwenkgras gebruikt. Ken Nice zijn *peers* zijn dan ook vooral Gordon Moir, Alan Patterson, Chris Haspell en Stuart McColm. Zij vervullen verschillende functies voor de St. Andrews Links Trust en Castle Stuart Golf Links, een nieuwe roodzwenkgolfbaan nabij Inverness in Schotland. Ken Nice gaat bij het onderhoud van de vier golfbanen uit van de verzuringtheorie en de verstoringtheorie. Met zo'n 120.000 ronden golf per jaar, verdeeld over de drie bestaande banen, is het bemesting programma gebaseerd op een 1-0-1 ratio van snel werkende meststoffen met jaarlijks

een vrij lage totaalgift van N-P-K. Alleen op de meest intensief gebruikte tees wordt de stikstofgift verdubbeld om zodoende herstel te bewerkstelligen. De maaihoogte op de greens komt nooit onder de 5 mm. De approaches, tees en fairways worden wel vrij kort gehouden in verband met de hele links filosofie en om goed contact met de golfbal te kunnen maken op kort gemaaide speloppervlakten. Ook maakt veel top-dressen een wezenlijk onderdeel uit van het golfbaanonderhoud. Het resort heeft hierbij het geluk dat ze over een eigen zandwinningsplaats beschikt. Dit drukt de kosten voor top-dressen uiteraard behoorlijk. Aangaande beluchting onderschrijft ook Ken Nice de verstoringtheorie voor roodzwenkgras en is er in de afgelopen tien jaar nog nooit holbelucht op een van deze golfbanen; regelmatig beluchten met kleine pennen is het devies! Beregening gebeurt wel regelmatig omdat het Ken Nice door specifieke omstandigheden niet lukte om infrequent te beregenen. Overigens is met dit frequent beregenen het totale waterverbruik wel vermindert. De 'hot-spots' worden ook hier met de hand beregend om zo specifiek mogelijk het water daar te krijgen waar het nodig is.

Stimpen van de greens door Director of Agronomy Ken Nice op Old Macdonald